

SKAŁA

I NIEDZIELA ADWENTU

29 LISTOPADA 2015

32(288)

TYGODNIK DOSTĘPNY NA WWW.SWLUKASZ.WAW.PL

Rozpoczynamy dziś okres Adwentu. Jest to jednocześnie początek nowego roku liturgicznego w Kościele Katolickim. W tym roku Adwent zbiega się w czasie z dwiema innymi uroczystościami, tj. z rozpoczęciem obchodów 1050. Rocznicy Chrztu Polski oraz Nadzwyczajnym Rokiem Miłosierdzia, który zostanie uroczystie zapoczątkowany przez papieża Franciszka w dniu 8 grudnia 2015 r.

SZLAKIEM ŚWIĘTEJ FAUSTYNY

W sobotę 20 czerwca 2015 ks. Józef Petrynowski wraz z parafialną Caritas zorganizował pielgrzymkę do Głogowca, Świnic Warckich i Kalisza.

więcej na stronie 4

POWSTANIE LISTOPADOWE

„Dziś 185. rocznica wybuchu powstania listopadowego, jedyne polskiego zrywu narodowego, który miał szansę powodzenia. Skala represji rosyjskich po upadku powstania przetrąciła Polsce kręgosłup na 30 lat.”

więcej na stronie 9

ŚWIĘTY KLEMENS MĘCZENNIK

Imię Klemens było nadawane często niewolnikom i wyzwolencom. Oznaczało „łagodny, spokojny, cichy”.

więcej na stronie 6

EWANGELIA NA CO DZIĘ

29 listopada 2015 - I Niedziela Adwentu

(Łk 21,25-28.34-36)

30 listopada 2015 - poniedziałek

Święto św. Andrzeja Apostoła

(Mt 4,18-22)

Gdy Jezus przechodził obok Jeziora Galilejskiego, ujrzał dwóch braci: Szymona, zwanego Piotrem, i brata jego, Andrzeja, jak zarzucali sieć w jezioro; byli bowiem rybakami. I rzekł do nich: Pójdźcie za Mną, a uczynię was rybakami ludzi. Oni natychmiast zostawili sieci i poszli za Nim. A gdy poszedł stamtąd dalej, ujrzał innych dwóch braci, Jakuba, syna Zebedeusza, i brata jego, Jana, jak z ojcem swym Zebedeuszem naprawiali w łodzi swe sieci. Ich też powołał. A oni natychmiast zostawili łódź i ojca i poszli za Nim.

1 grudnia 2015 - wtorek

(Łk 10,21-24)

W tej właśnie chwili Jezus rozradował się w Duchu Świętym i rzekł: Wysławiam Cię, Ojcze, Panie nieba i ziemi, że zakryłeś te rzeczy przed mądrymi i roztroprnymi, a objawiłeś je prostaczkom. Tak, Ojcze, gdyż takie było Twoje upodobanie. Ojciec mój przekazał Mi wszystko. Nikt też nie wie, kim jest Syn, tylko Ojciec; ani kim jest Ojciec, tylko Syn i ten, komu Syn zechce objawić. Potem zwrócił się do samych uczniów i rzekł: Szczęśliwe oczy, które widzą to, co wy widzicie. Bo powiadam wam: Wielu proroków i królów pragnęło ujrzeć to, co wy widzicie, a nie ujrzeli, i usłyszeć, co słyszycie, a nie usłyszeli.

2 grudnia 2015 - środa

(Mt 15,29-37)

Jezus przyszedł nad Jezioro Galilejskie. Wszedł na górę i tam siedział. I przyszły do Niego wielkie tłumy, mając z sobą chorych, ułomnych, niewidomych, niemych i wielu innych, i położyli ich u nóg Jego, a On ich uzdrowił. Tłumy zdumiewały się widząc, że niemi mówią, ułomni są zdrowi, chromi chodzą, niewidomi widzą. I wielbiły Boga Izraela. Lecz Jezus przywołał swoich uczniów i rzekł: Żał Mi tego tłumu! Już trzy dni trwają przy Mnie, a nie mają co jeść. Nie chcę ich puścić zgłodniałych, żeby kto nie zasłabł w drodze. Na to rzekli Mu uczniowie: Skąd tu na pustkowiu weźmiemy tyle chleba żeby nakarmić takie mnóstwo? Jezus zapytał ich: Ile macie chlebów? Odpowiedzieli: Siedem i parę rybek. Poleciał ludowi usiąść na ziemi; wziął siedem chlebów i ryby, i odmówiwszy dziękczynienie, połamał, dawał uczniom, uczniowie zaś tłumom. Jedli wszyscy do sytości, a pozostałych ułomków zebrano jeszcze siedem pełnych koszów.

3 grudnia 2015 - czwartek

Wspomnienie św. Franciszka Ksawerego, prezbitera

(Mt 7,21.24-27)

Jezus powiedział do swoich uczniów: Nie każdy, który Mi mówi: Panie, Panie!, wejdzie do królestwa niebieskiego, lecz ten, kto spełnia wolę mojego Ojca, który jest w niebie. Każdego więc, kto tych słów moich słucha i wypełnia je, można porównać z człowiekiem roztroprnym, który dom swój zbudował na skale. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i uderzyły w ten dom. On jednak nie runął, bo na skale był utwierdzony. Każdego zaś, kto tych słów moich słucha, a nie wypełnia ich, można porównać

z człowiekiem nierozsądnym, który dom swój zbudował na piasku. Spadł deszcz, wezbrały potoki, zerwały się wichry i rzuciły się na ten dom. I runął, a upadek jego był wielki.

4 grudnia 2015 - piątek

(Mt 9,27-31)

Gdy Jezus przychodził, szli za Nim dwaj niewidomi którzy wołali głośno: Ulituj się nad nami, Synu Dawida! Gdy wszedł do domu, niewidomi przystąpili do Niego, a Jezus ich zapytał: Wierzycie, że mogę to uczynić? Oni odpowiedzieli Mu: Tak, Panie! Wtedy dotknął ich oczu, mówiąc: Według wiary waszej niech wam się stanie! I otworzyły się ich oczy, a Jezus surowo im przykazał: Uważajcie, niech się nikt o tym nie dowie! Oni jednak, skoro tylko wyszli, roznieśli wieść o Nim po całej tamtejszej okolicy.

5 grudnia - sobota

Mt 9, 35 – 10, 1. 5. 6-8

Jezus obchodził wszystkie miasta i wioski. Nauczał w tamtejszych synagogach, głosił Ewangelię królestwa i leczył wszystkie choroby i wszystkie słabości. A widząc tłumy ludzi, litował się nad nimi, bo byli znękanymi i porzucenymi, jak owce nie mające pasterza. Wtedy rzekł do swych uczniów: «Żniwo wprawdzie wielkie, ale robotników mało. Proście więc Pana żniwa, żeby wyprawił robotników na swoje żniwo». Wtedy przywołał do siebie dwunastu swoich uczniów i udzielił im władzy nad duchami nieczystymi, aby je wypędzali i leczyli wszelkie choroby i wszelkie słabości. Tych to Dwunastu wysłał Jezus, dając im następujące wskazania: «Idźcie do owiec, które poginęły z domu Izraela. Idźcie i głoscie: Bliskie już jest królestwo niebieskie. Uzdrawiajcie chorych, wskrzeszajcie umarłych, oczyszczajcie trędowatych, wypędzajcie złe duchy. Darmo otrzymaliście, darmo dawajcie».

OTO SŁOWO PANA:

„Nabierzcie ducha i podnieście głowy, ponieważ zbliża się wasze odkupienie.” (Łk 21, 28)

Oto znów kolejny adwent w naszym życiu, który rozpoczyna nowy rok liturgiczny. Oto dowód przemijania – jedno się zaczyna, coś innego dobiega kresu.

Jezus również dziś mówi bardzo dobitnie o przemijaniu naszej codzienności – zapowiada swoje powtórne nadejście na końcu świata. Wskazuje nam, abyśmy dostrzegali znaki czasu. Zapowiadane w dzisiejszej Ewangelii znaki na słońcu, księżycu i gwiazdach, nawałnice czy różne kataklizmy zagrażające ziemi są obserwowane w naszej rzeczywistości. Jezus nikogo nie zamierza straszyć końcem świata, ale zapowiada go, aby nas przygotować na inny nieco etap naszego życia. Mamy oczekiwać odkupienia – nabrać ducha i podnieść głowy, aby ziemską codzienność nie zamknęła nas na nadchodzącą wieczność. Mamy na siebie uważać, aby nasze serca nie były ociążane skutkiem obżarstwa, pijaństwa czy trosk doczesnych, mamy czuwać i modlić się, aby z radością móc stanąć przed Jezusem w chwili sądu ostatecznego. / ks.KZ.

TEMAT Z OKŁADKI

W NIEDZIELĘ 29 LISTOPADA 2015 R. ROZPOCZYNAMY OKRES ADWENTU. JEST TO JEDNOCZEŚNIE POCZĄTEK NOWEGO ROKU LITURGICZNEGO W KOŚCIELE KATOLICKIM. W TYM ROKU ADWENT ZBIEGA SIĘ W CZASIE Z DWIEMA INNYMI UROCZYŚCİAMI, TJ. Z ROZPOCZĘCIEM OBCHODÓW 1050. ROCZNICY CHRZTU POLSKI ORAZ NADZWYCZAJNYM ROKIEM MIŁOSIĘRDZIA, KTÓRY ZOSTANIE UROCZYŚCIE ZAPOCHĄTKOWANY PRZEZ PAPIEŻA FRANCISZKA W DNIU 8 GRUDNIA 2015 R.

Słowo „adwent” pochodzi od łacińskiego słowa „adventus”, które oznacza „przyjście”. Dla starożytnych Rzymian słowo to oznaczało oficjalny przyjazd Cezara. Pierwsze wzmianki na temat Adwentu jako okresu przygotowania do świąt Bożego Narodzenia pochodzą z IV wieku. W Rzymie zwyczaj ten znany był od VI wieku i obejmował cztery tygodnie przed świątami.

Adwent jest czasem przygotowania na podwójne przyjście Chrystusa. Oczekiwanie na przyjście Zbawiciela musi rodzić radość. Dlatego Adwent stanowi nie tyle czas pokuty, co pobożnego i radosnego oczekiwania. Okres ten jest podobny do całego ludzkiego życia, które jest oczekiwaniem na pełne spotkanie z Bogiem. W pierwszej części, tj. od I niedzieli Adwentu do 16 grudnia, akcent kładzie się na Paruzję, czyli ostateczne przyjście Chrystusa na końcu świata. Ostatni tydzień natomiast bezpośrednio przygotowuje do narodzenia Chrystusa, przez które Bóg wypełnia wszystkie obietnice złożone w historii Zbawienia.

Najbardziej charakterystyczne dla Adwentu, szczególnie w Polsce, są Roraty. Jest to Msza święta ku czci Najświętszej Marii Panny. Odprawiana zwykle wcześniej rano, przed świtem, gromadzi wielkie rzesze wiernych. Szczególnie chętnie w Roratach uczestniczą dzieci, które na początku Mszy świętej idą w procesji z kruchty kościoła do ołtarza z lampionami w ręce. Msza rozpoczyna się przy wyłączonych światłach, mrok świątyni rozprasza jedynie świece i lampiony. Dopiero na śpiew „Chwała na wysokości Bogu” zapala się wszystkie światła w kościele.

Z Roratami związany jest zwyczaj zapalania specjalnej świecy ozdobionej mirtem, nazywanej roratką, symbolizującej Maryję, która jako jutrzenka zapowiada przyjście pełnego światła - Chrystusa. Innym zwyczajem jest zawieszanie w kościele wieńca z czterema świecami oznaczającymi cztery niedziele Adwentu. Z upływem kolejnych tygodni podczas Rorat zapala się odpowiednią liczbę świec. Świece i lampiony tak często używane w liturgii adwentowej wyrażają czuwanie. Nawiązują one do ewangelicznych przypowieści m.in. o pannach mądrych i głupich. Światło jest też wyrazem radości z bliskiego już przyjścia Chrystusa.

W liturgii adwentowej obowiązuje fioletowy kolor szat liturgicznych. Barwa ta powstała ze zmieszania błękitu i czerwieni, które odpowiednio wyrażają to, co duchowe i to, co cielesne, natomiast fiolet oznacza walkę między duchem a ciałem. Jednocześnie połączenie błękitu i czerwieni w fiolecie symbolizuje dokonane przez wcielenie Chrystusa zjednoczenie tego, co boskie i tego, co ludzkie. Wyjątkowa jest III niedziela Adwentu - tzw. Niedziela „Gaudete” („Radujcie się”). Obowiązuje w niej różowy kolor szat liturgicznych, który wyraża przewagę światła, a tym samym bliskość Bożego Narodzenia.

W tym roku dekoracje na okres Adwentu będą w wielu Kościołach nawiązywać do wymienionych na wstępie uroczystości. Nawiązanie to będzie się odbywać pod hasłem „DRZEWO ŻYCIA. Chrzest źródłem miłosierdzia”. Dekoracje będą przedstawiać właśnie drzewo życia, z którego na przestrzeni 1050 lat wyrosli wielcy polscy święci, od św.

Wojciecha poprzez św. Faustynę aż do św. Jana Pawła II. Ich pojawieniu się początek dał Chrzest Polski, przyjęty w 966 r. przez Mieszka I. Z tego względu wzmianka o Chrzcie będzie umieszczona na dole drzewa, aby symbolicznie pokazywać, że jest on źródłem miłosierdzia i że z niego wyrastają kolejni święci. Odwołanie się do wielkich polskich świętych i do miłosierdzia Bożego ma nam pomóc uświadomić sobie, jakie owoce wydajemy w codziennym życiu, a także zachęcić nas do tego, aby jak najczęściej tymi owocami były uczynki miłosierdzia.

Okres Adwentu w sposób niezwykle obrazowy, a jednocześnie oddający jego istotę przedstawiła w jednej z wypowiedzi Matka Teresa z Kalkuty. Powiedziała mianowicie, że „Adwent jest jak wiosna w przyrodzie, kiedy wszystko się odradza, jest świeże i piękne. Adwent ma być dla nas tym samym - ma nas odświeżać i utrzymywać w zdrowiu, byśmy byli zdolni przyjmować Chrystusa pod każdą postacią, w jakiej do nas przyjdzie”.

ROMAN ŁUKASIK

SZLAKIEM ŚW. FAUSTYNY PIELGRZYMKA DO GŁOGOWCA I ŚWINIC WARCKICH

MIROŚŁAWA PAŁASZEWSKA

W SOBOTĘ 20 CZERWCA 2015 KS. JÓZEF PETRYNOWSKI WRAZ Z PARAFIALNĄ CARITAS ZORGANIZOWAŁ PIELGRZYMKĘ DO GŁOGOWCA, ŚWINIC WARCKICH I KALISZA.

Wyruszyliśmy sprzed kaplicy o godz. 6.00. Pożegnał nas ks. Konrad. Ks. Józef przygotował dla każdego pielgrzyma 16-stronicową broszurkę z tekstami modlitw i pieśni. Odśpiewaliśmy zgodnie *Godzinki o Niepokalanym Poczęciu NMP, Kiedy ranne wstają zorze, rozważaliśmy tajemnice radosne różańca.*

Zajechaliśmy do Świnic Warckich, skąd zabraliśmy naszą przewodniczkę, siostrę ze Zgromadzenia Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia i pojechaliśmy do Głogowca, gdzie do dnia dzisiejszego stoi skromny, parterowy dom zbudowany w 1905 roku z charakterystycznego dla tej okolicy kamienia różniatowskiego przez Stanisława i Mariannę Kowalskich. To tutaj 25 sierpnia 1905 roku przyszła na świat przyszła święta Faustyna jako trzecie spośród dziesięciorga dzieci w rodzinie. Dwa dni później na chrzcie świętym w kościele parafialnym w Świnicach Warckich otrzymała imię Helena. W wieku 9 lat przystąpiła do pierwszej Komunii świętej. Do szkoły chodziła niecałe trzy lata. Dom rodzinny Helenki Kowalskiej składał się z jednej izby, sieni i kuchni, służącej zimą także jako warsztat ciesielski ojca.

„Helena od wczesnego dzieciństwa doświadczała niezwykłych przeżyć duchowych. Miała widzenia. Opowiadała na przykład, że śni się jej Matka Boża. Widziała ją piękną, jak chodziła po rajskim ogrodzie. Widziała też jasność, niezwykły blask, światło Boże. Marianna Kowalska zapamiętała rozmowę z trzynastoletnią Heleną, która przebudowana w nocy mówiła, że widzi blask. «Ej, gdzie

zaś – czyś ty głupia? Coś ci się przywidzi i gadasz» - strofowała ją matka, Helena zaś zrywała się nocami, siadała na łóżku. Modliła się.” (E. K. Czackowska, *Siostra Faustyna. Biografia świętej*, s. 27)

W izbie na naczelnym miejscu był ołtarzyk z pasyjką i fajansowymi figurkami Serca Jezusa i Maryi, święte obrazy na ścianach oraz niewielka biblioteczka z książkami religijnymi. Zachowało się oryginalne łóżko należące do rodziny Kowalskich. W kuchni zaś wyeksponowano oryginalne okno oraz narzędzia pracy ojca. Pielgrzymi mogą zapoznać się w dokumentami dotyczącymi życia rodziny. Oprócz fotografii rodziców mogliśmy obejrzeć także zdjęcie całej rodziny Kowalskich wykonane podczas jedynej wizyty s. Faustyny po wstąpieniu do klasztoru w 1935 roku.

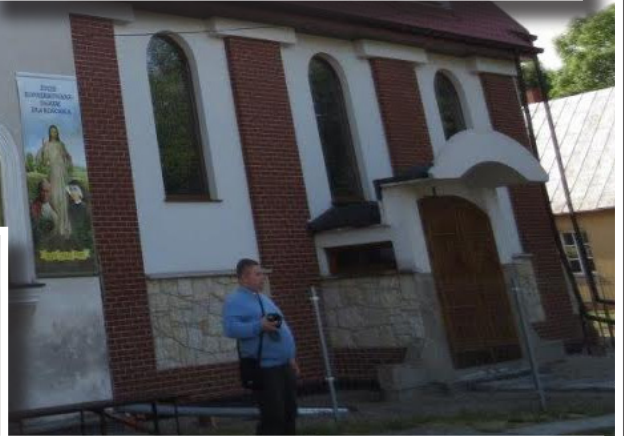
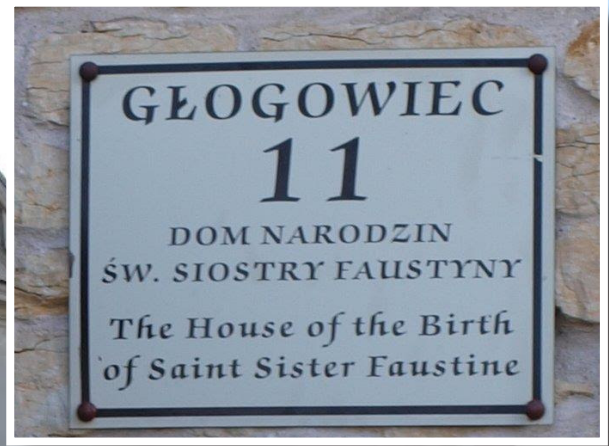
Rodzinny dom św. s. Faustyny należy obecnie do parafii. Urządzono w nim muzeum, w którym zgromadzono przedmioty, mające oddać klimat tamtych czasów i życia rodziny Kowalskich. Siostry z klasztoru w Świnicach Warckich bardzo ciekawie przybliżają sylwetkę świętej i jej rodziny. Pielgrzymi licznie nawiedzają to miejsce. W czasie naszej bytności przyjechały dwa autokary z pielgrzymami.

Z Głogowca do kościoła parafialnego w Świnicach Warckich jest około dwa kilometry. W parafialnym kościele p. w. św. Kazimierza królewicza, ufundowanym przez ówczesnego właściciela Świnic Kazimierza Karwowskiego i parafian, pochodzącym z 1859 roku Helenka Kowalska modliła się,

uczestniczyła w Eucharystii, nabożeństwach z wystawieniem Najświętszego Sakramentu i przystępowała do spowiedzi. Zachował się konfesjonał, który jest niemyś świadkiem jej dziecięcych spotkań z Bogiem w tym sakramencie miłosierdzia. Gdy miała 7 lat, w tej świątyni w czasie niesporów doświadczyła po raz pierwszy w sposób namacalny miłosiernej miłości Boga, co po latach odczytała jako wezwanie do służby Bożej. Kiedy jako zakonnica odwiedziła ciężko chorą matkę, przybyła też do tej świątyni. *Jak bardzo się mogłam modlić w tym kościółku – zapisała w „Dzienniczku” – Przypomniałam sobie wszystkie łaski, które w tym miejscu otrzymałam, a których wówczas nie rozumiałam i tak często nadużywałam; i dziwiłam się sama sobie, jak mogłam być tak zaslepiona. Kiedy tak rozważałam i ubolewałam nad swoją ślepotą, nagle ujrzalam Pana Jezusa jaśniejącego pięknnością niewymowną – i rzekł do mnie łaskawie: „Wybranko Moja, udzielę ci jeszcze większych łask, abys była świadkiem przez całą wieczność nieskończonego miłosierdzia Mojego” (Dz. 400).*

25 września 2002 roku ordynariusz wrocławski bp Bronisław Dembowski podniósł kościół parafialny do rangi diecezjalnego sanktuarium Chrztu i Narodzin św. Siostry Faustyny. W 2005 roku rozpoczęto rozbudowę kościoła, w pobliżu którego Zgromadzenie Sióstr Matki Bożej Miłosierdzia wybudowało klasztor kontemplacyjny, aby w nim spełniło się jej pragnienie głoszenia światu orędzia o miłości miłosiernej Boga do człowieka przez modlitwę i ofiarę.

CO NAM MÓWIĄ ŚWIĘCI?

ŚWIĘTY KLEMENS MĘCZENNIK

JOANNA MATKOWSKA

IMIĘ KLEMENS BYŁO NADAWANE CZĘSTO NIEWOLNIKOM I WYZWOLEŃCOM. OZNACZAŁO „ŁAGODNY, SPOKOJNY, CICHY”.

Klemens I lub Klemens Rzymski był trzecim następcą świętego Piotra po Linusie i Anaklecie, a więc czwartym papieżem. Kierował Kościołem w latach 88-97. Mamy niewiele wiadomości o jego życiu. Miał być synem Faustyna - niewolnika pochodzenia żydowskiego, którego wyzwolił patrycjusz rzymski Klemens. Przyszły papież z wdzięczności przybrał jego imię. Według Tertuliana miał być ochrzczony i otrzymać święcenia kapłańskie z rąk Piotra Apostoła. Znał

najprawdopodobniej także świętego Pawła.

Autorem najważniejszego świadectwa o jego życiu jest święty Ireneusz, który był biskupem Lyonu do 202 roku. Zaświadcza on, że Klemens „wiedział apostołów”, „spotykał ich”, „miał jeszcze w uszach ich przepowiadanie, a przed oczyma ich tradycję” („Adversus haereses” - 3, 3, 3). Klemensa wspomina także znany historyk, twórca pierwszej historii Kościoła Euzebiusz z Cezarei.

Jest najstarszym pisarzem kościelnym znanym

z imienia. Klemens uchodzi za twórcę listu do chrześcijan w Koryncie. Tamtejsi wierni nie byli aniołami, znana była ich grzeszność, co więcej kwestionowali władzę lokalnych pasterzy i odmówili im posłuszeństwa. Odwołali się do papieża, jako najważniejszego wśród biskupów, co może świadczyć o jego znaczeniu. List wyróżnia się pięknym stylem i jest jednym z najstarszych pomników literatury chrześcijańskiej. Klemens nawołuje do zgody i pokuty, wskazując na Sukcesję Apostolską, że tak jak Chrystus otrzymał władzę od Ojca, tak później przekazał ją Apostołom, natomiast oni przekazali ją dalej tym, których

uznali za godnych. W dalszej części listu opowiada, w jaki sposób Bóg działa w historii. Na końcu listu umieszczona jest wielka modlitwa, która stanowi wzór modlitwy liturgicznej improwizowanej przez prezbitera.

Co ciekawe, nie tylko Klemens napominał Koryntian, uczynił to także święty Paweł w trzech listach. W jednym zapewne znajdowało się tak wiele napomnień, że list zaginął, zapewne zniszczony ze wstydem. Paweł w „Liście do Filipian” (Flp 4, 3) wspomina o Klemensie - nie wiadomo jednak, czy mowa o tym samym człowieku.

Według tradycji Klemens został wygnany z Rzymu do Chersonezu Taurydzkiego (dzisiejszy Krym), gdzie w kopalniach głosił wśród niewolników Ewangelię. W roku 97 lub 101 został za to skazany na śmierć. Zginął wrzucony do Morza Czarnego z kotwicą u szyi.

Około roku 868 święty Cyryl miał odnaleźć relikwie świętego Klemensa I, a następnie przywieźć je do Rzymu. Zostały złożone przez papieża Hadriana II w bazylice San Clemente. Imię świętego Klemensa wymieniane jest w Kanonie Rzymskim. Klemens został uznany patronem narodów słowiańskich, a także dzieci, górników, kamieniarzy, kapeluszników i marynarzy. Jest patronem Sewilli, Aarhus w Danii, Compiegne i Krymu.

W ikonografii święty Klemens przedstawiany jest w papieskim stroju pontyfikalnym. Jego atrybutami są: Baranek Apokalipsy, kotwica, którą uwiązano mu u szyi, księga, mały krzyż, paliusz. Jego wspomnienie liturgiczne przypada na 23 listopada w tradycji datę dzienną jego śmierci.

POWSTANIE LISTOPADOWE

MACIEJ BIAŁECKI MACIEJ@BIALECKI.NET.PL

JEDYNE POLSKIE POWSTANIE OGÓLNOKRAJOWE, KTÓRE MIAŁO SZANSE. JEDYNE, W KTÓRYM PAŃSTWO POLSKIE TOCZYŁO WOJNĘ Z ZABORCĄ-OKUPANTEM JAK RÓWNY Z RÓWNYM. JEDYNE, KTÓRE - CHOĆ ZACZEŁO SIĘ OD ZBROJNEGO SPISKU - PRZEZ PIERWSZE DWA MIESIĄCE POLEGAŁO PO PROSTU NA FUNKCJONOWANIU NIEPODLEGŁEGO PAŃSTWA: DZIAŁAŁ RZĄD, PARLAMENT, ISTNIAŁA POLSKA ARMIA.

Kurhan poległych pod Olszynka Grochowska (fot. Alina Zienowicz, Wikimedia Commons)

Pprzed wybuchem powstania listopadowego na części ziem polskich pomiędzy Częstochową, Zamościem i Łomżą istniało Królestwo Polskie, które na mocy decyzji kongresu wiedeńskiego z 1815 r. zajmowało 41 % powierzchni dzisiejszej Polski, czyli zaledwie ułamek Rzeczypospolitej przedrozbiorowej. Nie należały do niego Kraków, Poznań, Lwów ani Wilno. Królestwo miało jednak własną konstytucję, Sejm, wojsko, walutę, urzędy pracujące w języku polskim oraz polskie szkolnictwo w Uniwersytecie Warszawskim na czele.

Z konstytucji Królestwa wynikało, że łączyła je z Rosją unia personalna: królem polskim był rosyjski car. W dniu 24 maja 1829 r., jako jedyny z dynastii Romanowów panującej na Kremlu w okresie zaborów, w Warszawie na Zamku Królewskim koronował się na króla Polski car Mikołaj I. Warto dodać, że Mikołaj ko-

ronował się sam, odbierając koronę z rąk prymasa. Prawowitych polskich monarchów koronowali prymasi polski, czasem inni biskupi. Koronacje odbywały się nie w miejscu świeckim, jakim był Zamek, lecz w najważniejszych świątyniach Polski: w katedrze gnieźnieńskiej i wawelskiej, a w XVIII w. w (ówczesnej) kolegiacie św. Jana.

Polacy nie chcieli się pogodzić z okrojeniem ich państwa przez zaborców i z prowadzoną przez carów konsekwentną polityką ograniczania swobód w Królestwie, przyznanych nam w ograniczonym zakresie przez - jakbyśmy dziś to określili - społeczność międzynarodową w 1815 r. Symbolem tej polityki był wielki książę Konstanty, brat cara, który z jego nadania był naczelnym wodzem armii Królestwa Polskiego. Konstanty znany był z publicznego, brutalnego upokarzania polskich oficerów, choć jednocześnie twierdził, że

był zakochany w Polsce i polskim wojsku. Ot, rosyjska dusza.

Tak jak w przypadku powstania styczniowego i sierpniowego (zwanego później warszawskim), bezpośrednią przyczyną wybuchu była branka 17 października, w związku z wybuchem rewolucji we Francji i w Belgii, car wydał bowiem rozkaz mobilizacji alarmowej wojska polskiego i rosyjskiego. Spisek podchorążych kierowany przez Piotra Wysockiego nie skończył się sukcesem, którym miało być pojmanie w dniu 29 listopada 1830 r. księcia Konstantego, lecz fala zamieszek i potyczek antyrosyjskich rozlała się wtedy na całą Warszawę, zabito m. in. sześciu polskich generałów lojalnych wobec cara.

W następnych tygodniach kolejne rządy kierowane przez ks. Adama Czartoryskiego (Rząd Tymczasowy, Rada Najwyższa Narodowa, Rząd Narodowy) deliberowały, jak wybrnąć z tej sytuacji. Próbowano negocjować z carem, który pod wpływem wieści z Warszawy jednak „zaostrzył kurs”. Odmówił negocjacji, zażądał kapitulacji, a 1 grudnia wprowadził stan wojenny na ziemiach Rzeczypospolitej bezpośrednio wcielonych do Rosji (tzw. prowincjach zabranych).

Kiedy pod naciskiem antyrosyjskiej opinii publicznej w dniu 25 stycznia 1831 r. Sejm podjął uchwałę o detronizacji Mikołaja I, Rosjanie wkroczyli na teren Królestwa. 5 lutego zaczęła się wojna polsko-rosyjska, która zakończyła się 5 października 1831 r., gdy wódz naczelny gen. Maciej Rybiński z 20-tysięczną armią oraz ostatni prezes Rządu Narodowego Bonawentura Niemojewski wraz z posłami na Sejm i innymi politykami przeszli granicę pruską i zostali internowani.

Królestwo Polskie miało w powstaniu wybitnych dowódców linowych i sztabowych, takich jak generałowie

dokończenie na str. 9

Z HISTORII PARAFII

niedziela, 11 grudnia 2005

W czwartek był u nas ks. Maciej po kolędzie. W tym roku księża rozpoczęli odwiedziny od poniedziałku 5 grudnia. W dzień powszedni odwiedzają parafian od 18.30, w sobotę od 14.00.

W piątek po południu skradziono z kościoła rzutnik. Poza tym złodziejowi spodobał się jeszcze mikrofon i odkurzacz przemysłowy. Już w sobotę na roratach nie było tekstów pieśni adwentowych wyświetlanych na ekranie.

Od dzisiaj do środy trwają rekolekcje w parafii. Tym razem głosi je pallotyn. Swego czasu pracował w hospicjum w Szczecinie. Twierdzi, że były to najpiękniejsze lata w jego posłudze. Pozwoliły mu ujrzeć świat i człowieka we właściwych proporcjach. Czasami, kiedy wysłuchuje zwierzeń ludzi, ma ochotę ich namówić, by pojechali do Centrum Onkologii na Ursynowie, znaleźli się w tłumie chorych na raka, posłuchali. Wtedy swoje problemy zobaczyliby we właściwym świetle. Rzeczywiście, czasami wyolbrzymiamy te nasze „krzywdy”.

Na przyszłą niedzielę na godz. 19.00 Fundacja Nowa Orkiestra Kameralna i Urząd Dzielnicy Warszawa Bemowo zapraszają na koncert kolęd w naszej kaplicy. Wystąpią: Tytus Wojnowicz z zespołem Arundo, oraz Justyna Stępień i Anna Radziejewska.

niedziela, 18 grudnia 2005

Od poniedziałku działa nowy rzutnik. W ogłoszeniach parafialnych podano, że ksiądz Robert przebywa w szpitalu w Krakowie. [Ks. Robert żegnając się z naszą parafią w czerwcu 2006 roku powiedział, że na zawsze zapamięta, iż następnego dnia, jak trafił do szpitala, odwiedził go ks. proboszcz Jan Popiel – przyp. 2015].

sobota, 11 marca 2006

O godz. 12.00 odbył się pogrzeb ministranta Pawła Zielińskiego. Mszę św. celebrowało 12 księży. Wcześniej, w „Naszym Dzienniku” ukazał się nekrolog:

Dnia 5 marca 2006 roku zmarł nagle w Warszawie w 19. roku życia Ś.†P. PAWEŁ ZIELIŃSKI (29 V 1987 – 5 III 2006) Prezes ministrantów w parafii św. Łukasza Ewangelisty w Warszawie, lektor, uczeń klasy maturalnej III LO im. gen. J. Sowińskiego w Warszawie, miłośnik gór i narciarstwa, wspaniały kolega, przyjaciel, dobry człowiek i chrześcijanin.

Msza Św. pogrzebowa zostanie odprawiona w sobotę, 11 marca 2006 r, o godz. 12.00 w kościele św. Łukasza Ewangelisty w Warszawie (ul. Górczewska 176), gdzie Paweł wiernie służył przy ołtarzu. Po Eu-

ks. Maciej Galej

charystii nastąpi odprowadzenie ciała do kwatery katolickiej na cmentarzu Prawosławnym w Warszawie na Woli.

Pawełku, odpoczywaj w pokoju w Domu Ojca!

ks. Robert Mikos
z parafii św. Łukasza w Warszawie

sobota, 18 marca 2006

Wspólnota Duszpasterstwa Akademickiego naszej parafii przygotowała wieczór poezji ks. Jana Twardowskiego „Nie przyszedłem pana nawracać” o godz. 19.00. Program rozpoczął ks. Maciej recytacją tytułowego wiersza.

niedziela, 20 marca 2006

O godz. 19.00 odbył się koncert „Rozważania wielkopostne”.

26 marca 2006.

IV Niedziela Wielkiego Postu

Ogłoszenia duszpasterskie:

Rozpoczyna się w naszej parafii czas rekolekcji wielkopostnych, które potrwać do środy włącznie. Nauki głosił ks. Marcin pallotyn z Ołtarzewa. Dorosłych zapraszamy codziennie na godz. 10.00 lub 18.00 Młodzież i studentów codziennie zapraszamy na godz. 20.00, uczniów Szkoły Podstawowej w ramach zajęć lekcyjnych przed południem. Do spowiedzi można przystępować codziennie. W szczególny sposób zapraszamy do skorzystania z sakramentu pokuty we wtorek. Spowiadać będziemy od godz. 8.30 i po południu od godz. 17.00. Prosimy nie odkładać spowiedzi na Wielki Tydzień. Szczegółowy program rekolekcji jest wywieszony przed kościołem.

Dziś jeszcze Gorzkie Żale z nauką pasyjną o godz. 17.00.

Zbliża się I rocznica śmierci Papieża Jana Pawła II. W najbliższą sobotę 1 kwietnia na godz. 19.00 zapraszamy na koncert ku czci Jana Pawła II pt. „Święty już”. Natomiast w niedzielę 2 kwietnia o godz. 19.00 Duszpasterstwo Akademickie naszej parafii zaprasza na wieczór poetycki poświęcony Ojcu Świętemu Janowi Pawłowi II. Msza św. z godz. 20.00 rozpocznie się o godz. 20.30. Po godz. 21.37 rozpocznie się modlitewne czuwanie w intencji beatyfikacji Jana Pawła II. Na uroczystości w sobotę i niedzielę serdecznie zapraszamy.

O godz. 15.00 rozstrzygnięcie konkursu na pisanek wielkanocną i ozdoby świątecznego stołu. Wystawę można było oglądać przez dwie kolejne niedziele (wejście od strony placu budowy). Odbył się też pokaz tradycyjnego robienia pisanek. Niektóre prace były naprawdę interesujące.

W pierwszą rocznicę „odejścia do domu Ojca” Jana Pawła II, w naszym kościele odbył się o godz. 19.00 spektakl poetycko-muzyczny pt. Słowo domaga się obrazu. Przy wyjściu z kościoła każdy został obdarowany folderem „Sługa Boży Jan Paweł II 1920-2005”. Umieszczono w nim m. in. modlitwę o beatyfikację Sługi Bożego Jana Pawła II.

piątek, 7 kwietnia 2006

Została odprawiona Droga Krzyżowa na ulicach osiedla.

sobota, 13 maja 2006

Dzieci klas II z naszej parafii przystąpiły do I Komunii św.

niedziela, 21 maja 2006

(ogłoszenia parafialne)

Wraz z Urzędem Dzielnicy Bemowo w godz. 10.00-20.00 zorganizowano wystawę plenerową na miejscu spalonego kościoła „Kapliczka polska w rzeźbie i fotografii”. Po Mszach św. występowała kapela ludowa „Promni”, odbywały się też aukcje prac na rzecz naszej budowy i kiermasz książki.

Za niespełna tydzień będziemy gościć w naszej Ojczyźnie papieża Benedykta XVI. W Warszawie na Mszę św. zaproszeni są wszyscy. Ze względu na duże zainteresowanie wiernych z całej Polski, parafia nasza otrzymała 6% zamówionych kart wstępu. Postanowiliśmy je dać młodzieży z grup parafialnych. Wokół Placu Piłsudskiego będzie można uczestniczyć we Mszy bez kart wstępu. Będą tam też ustawione telebimy. Szczegółowe informacje dotyczące spotkań z Ojcem Świętym w Warszawie podamy za tydzień.

POSTAWY I GESTY LITURGICZNE

WWW.OLTARZ.PL

OBMYCIE RĄK

Gest ten jest znany od początku istnienia Kościoła. Najpierw miał on zwykłe znaczenie praktyczne i higieniczne, a dopiero od około IV wieku spotykamy się również z sensem symbolicznym tegoż znaku, który przetrwał do dnia dzisiejszego. Uczynienie tego gestu – głównie przez kapłana - jest

symbolem oczyszczenia moralnego, dotyczącego czystości od grzechu i niesprawiedliwości. W dzisiejszej liturgii znak ten występuje po przygotowaniu darów, kiedy to kapłan wypowiada znane nam słowa Obmyj mnie, Panie z mojej winy i oczyść mnie z grzechu mojego.

PRZYKŁĘKNIĘCIE

Gest ten jest znakiem czci i adoracji oraz uniesienia się przed Bogiem. Jest on zarezerwowany dla Najświętszego Sakramentu oraz uczczenia krzyża od Adoracji Krzyża w czasie Liturgii Męki Pańskiej w Wielki Piątek aż do rozpoczęcia Wigilii Paschalnej.

Jest to znak, który wyraża na zewnątrz wolę i pragnienie człowieka, aby Bogu oddać cześć, aby zbliżając się do Niego przywitać Go lub pożegnać w sposób najbardziej

właściwy. Człowiek szuka gestów, które mogłyby najlepiej wyrazić jego pragnienie. My uznajemy, że szczególnie wymownym gestem jest właśnie przykłonienie.

Gest ten oznacza uniesienie się przed Bogiem, ale tylko wtedy, gdy jest wykonany właściwie – czasami bowiem przypomina on raczej dygnięcia, albo nieokreślony bliżej ruch, którego raczej już nie można nazwać przykłonieniem.

SKŁON CIAŁA

Gest ten wyraża cześć i szacunek wobec osoby lub jej znaku.

Razem z kapłanem wykonuje się go w czasie wyznania wiary na słowa „I za sprawą Ducha Świętego”, oddając cześć ołtarzowi, na którym nie ma Najświętszego Sakramentu, przed czynnością okadzenia i po jej zakończeniu.

Nie czynią tego gestu, ani nie przykłonają ministranci, którzy niosą krzyż, świece i księgę Ewangelii.

POWSTANIE LISTOPADOWE

dokończenie ze str. 7

Dezydery Chłapowski i Ignacy Prądzyński, wykształconych jeszcze w wojnach napoleońskich, oraz fatalnych polityków - dyktatorów powstania, których działania uwarunkowane były brakiem wiary w sukces: generałów Józefa Chłopickiego, Jana Skrzyneckiego i Jana Krukowieckiego. Za ich kunktatorstwo Polacy zapłacili ogromną cenę. Rosjanie, krwawo stłumiwszy powstanie, zawiesili konstytucję, zlikwidowali polski Sejm, armię i szkolnictwo wyższe. Uczestników powstania zsyłali w głąb Rosji, ich majątki konfiskowali, a emigrantów zaocznie skazywali na śmierć. W prowincjach zabranych zamykali klasztory i kościoły, wiele z nich zamieniając na cerkwie. Inicjator powstania, Piotr Wysocki, spędził na zesłaniu 26 lat. Po próbie ucieczki, ukarany wymierzaniem półtora tysiąca batów,

resztę katorgi spędził pracując przykuty do taczki w kopalni miedzi w Kraju Zabajkalskim. Do Polski wrócił w 1857 r., z

zakazem pobytu w Warszawie. Jego pogrzeb w Warce w 1875 r. był wielką manifestacją narodową.

Bitwa pod Olszynką Grochowską (Wojciech Kossak)

MAŁE CO NIECO

TARTA Z SZYNKĄ PARMIEŃSKĄ I DYNIA

LISTOPAD CO PRAWDA JUŻ SIĘ KOŃCZY, ALE DYNIE MOŻNA JESZCZE BEZ PROBLEMU KUPIĆ. NIE WYOBRAŻAM SOBIE JESIENI BEZ TEGO WARZYWA, DLATEGO DZIŚ PROPONUJĘ TARTĘ Z DODATKIEM DYNI I DOSKONALE SIĘ Z NIĄ KOMPONUJĄCYCH INTENSYWNYCH W SMAKU DODATKÓW - IMBIRU I CHILI. DO TEGO SZYNKA PARMIEŃSKA I GOTOWE!

Składniki na formę o średnicy 30 cm:

Ciasto: 250 g mąki, 125 g masła, 1 jajko, 1/4 szklanki ciepłej wody, szczypta soli, bułka tarta

Przesiać mąkę, dodać masło i posiekać dokładnie nożem. Dodać jajko i wodę, zarobić ciasto nożem i następnie zagnieść ręką. Ciasto włożyć na ok. 1 godz. do lodówki. Po tym czasie rozwałkować ciasto na oprószonej mące stolnicy. Przełożyć do nasmarowanej masłem i oprószonej bułką tartą formy na tartę. Powierzchnię ciasta nakłuć widelcem i podpiec w piekarniku nagrzanym do 180°C na złoty kolor.

Farsz: 700 g dyni (ok. 1/8 całej dyni średniej wielkości), 100 g szynki parmeńskiej, 1 papryczka chili długości ok. 7 cm, kawałek świeżego imbiru długości ok. 2 cm, 150 g sera grana padano
Ser zetrzeć. Dynię obrać, umyć i pokroić w cienkie plastry. Papryczkę umyć i pokroić. Imbir obrać, umyć i pokroić w drobną kostkę. Wyjęte z piekarnika podpieczone ciasto posypać połową sera, następnie ułożyć plasterki dyni, na niej szynkę i całość posypać kawałkami papryczki i imbiru. Na końcu posypać pozostałym serem.

Piec w temperaturze 180°C przez ok. 20 min.

I.Z

Więcej przepisów znajdą Państwo na moim blogu kulinarnym: www.pocztowikizkuchni.blogspot.com

DO ZOBACZENIA, DO USŁYSZENIA

3 grudnia, godz. 19.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 5 zł

„Walc z Baszirem” - izraelski animowany film dokumentalny, reż. Ari Folman, zwycięzca Warszawskiego Festiwalu Filmowego w 2008 r. i laureat Złotego Globu w 2009 r.

6 grudnia, godz. 11.00 i 13.00, Sala Koncertowa Art.Bem, bilety 10 zł

„Zamieszanie ze Świętami” - teatralny poranek bajkowy

6 grudnia, godz. 12.30, sala kościoła pw. Bogurodzicy Maryi, wstęp wolny

„Idą święta” - spotkanie muzyczne dla dzieci

6 grudnia, godz. 12.30, sala kościoła pw. Św. Łukasza, wstęp wolny

„Najpiękniejsze polskie kolędy, pastorałki i opowieści wigilijne” - spotkanie muzyczne dla dzieci

6 grudnia, godz. 16.00, Sala Koncertowa Art.Bem, wstęp wolny

Mikołajkowy pokaz akrobatyczny

Zapowiedzi przedślubne

•Krzysztof Adam Podwojewski – kawaler i Anna Ogórek – panna, oboje z par. tutejszej;

INTENCJE MSZALNE

30 listopada – poniedziałek:

6.30: śp. Józef Grodecki – 15 greg.;
 6.30: śp. Jacek Chmielewski – 8 greg.;
 7.30: śp. Wojciech Stefaniak – 30 greg.;
 7.30: śp. Genowefa i Wacław Tuwalscy;
 7.30: śp. Edward Staliński – 14 r.śm.;
 18.00: śp. Andrzej Chmielewski z racji imienin;

1 grudnia – wtorek:

6.30: śp. Józef Grodecki – 16 greg.;
 6.30: o szczęśliwy przebieg operacji dla Danieli Wrzesińskiej;
 7.30: śp. Genowefa i Wacław Tuwalscy;
 7.30: śp. Jacek Chmielewski – 9 greg.;
 7.30: śp. Sylwia Rogalewska – 6 r.śm., c.r. Kalinowskich i Rogalewskich;
 18.00: śp. Mieczysław Drab – 21 r.śm. i Anna Mroziewicz;

2 grudnia – środa:

6.30: śp. Jacek Chmielewski – 10 greg.;
 6.30: śp. Ludwik;
 7.30: śp. Józef Rosiński;
 7.30: o Boże błog. i pogodzenie się z wolą Bożą
 dla Jerzego oraz za jego zmarłego syna;
 18.00: Nowenna do Matki Bożej Nieustającej Pomocy;

3 grudnia – czwartek:

6.30:;
 7.30: śp. Józef Grodecki – 18 greg.;
 7.30: śp. Jacek Chmielewski – 11 greg.;
 18.00: śp. Genowefa i Wacław Tuwalscy;

4 grudnia – piątek:

6.30: śp. Barbara Ściborowska i zmarli z rodziny, Barbara Stajkowska;
 7.30: śp. Barbara Sznajdrowicz z racji imienin;
 17.00: śp. Józef Grodecki – 19 greg.;
 18.00: śp. Jacek Chmielewski – 12 greg.;

5 grudnia – sobota:

6.30: o Boże błog. i potrzebne łaski dla Tomasza w 50 r. urodzin;
 6.30: śp. Jacek Chmielewski – 13 greg.;
 6.30: dziękczynna z prośbą o błog. Boże i opiekę Matki Bożej
 dla Natalii z okazji imienin;
 7.30: o Boże błog. i potrzebne łaski dla Oli i Pawła;
 7.30: śp. Józef Grodecki – 20 greg.;
 7.30: śp. Irena i Wojciech Roszkowscy;
 8.00: Kręgi Żywego Różańca;
 18.00: śp. Eugeniusz Koziński – 19 r.śm.;

6 grudnia – niedziela:

7.00: śp. Antonina i Janusz Obryccy;
 8.30: śp. Jacek Chmielewski – 14 greg.;
 10.00: śp. Genowefa i Feliks Leszczyński, Marianna i Julian Musiał
 w r.śm.;
 11.30: o rozpowszechnienie kultu Niepokalanego Serca Maryi
 przez nabożeństwo I sobót miesiąca;
 13.00: w int. Parafian;
 16.00: śp. Stanisława Płońska – 5 r.śm., Bolesław Płoński
 i Stanisław Łukiński;
 18.00: śp. Józef Grodecki – 21 greg.;
 20.00: śp. Janina Cholewicka – 27 r.śm., Henryk Grzęda – 20 r.śm.;

GRUPY PARAFIALNE

Krąg biblijny dla dorosłych

pn. po Mszy św. o 18.00 - ks. Mariusz Bagiński

Koło Żywego Różańca

I niedz. miesiąca, godz. 16.00 - ks. proboszcz

Kręgi Domowego Kościoła

- spotkania formacyjne dla rodzin

ks. Konrad i ks. Mariusz

Grupa modlitewna o. Pio

II wt. miesiąca godz. 19.00

Parafialny zespół Caritas

spotkania: I pn. miesiąca po Mszy św. o 18.00

dyżury Caritas:

wt. 17.00-19.00

czw. 10.00-12.00

Prezes – Barbara Tywonek

Opiekun – ks. Konrad

Nr konta: 54 1240 2034 1111 0010 1985 5843

Grupa studencka

wt. godz. 20.00 – ks. Konrad

Studencki zespół muzyczny

niedz, godz. 18.00 - ks. Konrad Zawłocki

Ministranci i lektorzy

wt. godz. 19.00 - ks. Mariusz Bagiński

Skauci Europy

Dziewczynki 8 – 12 lat: Aneta Kostro – tel. 502 214

006, kostro.aneta@gmail.com;

Dziewczynki 12 – 16 lat: Zofia Tranda – 695 091

304, zosia.tranda@gmail.com;

chłopcy 8-12 lat, Arkadiusz Włodarczyk:

arek_wlodarczyk@op.pl

Scholka dziecięca

śr. godz. 17.45, p. Joanna Kiełczewska-Włodarczyk

„Przyjaciele Oblubieńca”

środa godz. 19.00 - ks. Konrad

Spotkania dla ojców

I poniedziałek miesiąca godz. 19.30 - ks. Konrad

MSZE ŚWIĘTE W NASZEJ PARAFII

NIEDZIELE

7.00, 8.30, 10.00

11.30 (z udziałem dzieci)

13.00, 16.00, 18.00

20.00 (studenci)

DNI POWSZEDNIE

7.00, 7.30, 18.00

Adoracja Najświętszego Sakramentu

Piątek po Mszy św. wieczornej do godz. 21.00

Niedziela – po Mszy św. o 20.00

KANCELARIA

poniedziałek – piątek: 16.00-17.30,

tel. 664-10-99; fax 665-26-26

dyżury:

poniedziałek - ks. proboszcz

wtorek, czwartek - ks. Mariusz

środa, piątek -ks. Konrad

ks. JAN POPIEL – proboszcz, tel. 665-19-71,

xjan@poczta.fm

ks. Mariusz Bagiński – wikariusz, tel. 666-52-63

ks. Konrad Zawłocki – wikariusz, tel. 666-52-64

ks. Grzegorz Mencil – rezydent, tel. 666-52-65

KONTO BUDOWY KOŚCIOŁA

31 1240 2034 1111 0000 0308 3439

OGŁOSZENIA DUSZPASTERSKIE

I NIEDZIAŁA ADWENTU - 29.11.2015

1. Rozpoczynamy dziś nowy rok liturgiczny. W Kościele w Polsce będziemy go przeżywać pod hasłem : „*Nowe życie w Chrystusie*”. Jednocześnie wchodzimy w okres Adwentu – czasu radosnego oczekiwania na przyjście Pana. **Od 8 grudnia 2015 roku do 20 listopada 2016 w całym Kościele będzie trwał Nadzwyczajny Rok Święty – Jubileusz Miłosierdzia.**

2. **Roraty, czyli Msza o świcie ku czci NMP, w naszym kościele odprawiane są codziennie w dni powszednie o godz. 6³⁰.**

3. Zachęcamy do liczego udziału w „roratach”, a rodziców prosimy, by pomogli swoim dzieciom wykonać lub nabyć lampiony adwentowe i w miarę swoich możliwości zechcieli towarzyszyć im w drodze do kościoła.

4. **Rekolekcje adwentowe** rozpoczniemy tradycyjnie w III niedzielę Adwentu tj. 13 grudnia. W tym roku nauki rekolekcyjne wygłosi ks. Robert Branicki, orionista z Malborka.

5. **Od niedzieli dzisiejszej, można zaopatrywać się w poświęcone opłatki wigilijne i pocztówki świąteczne. Dochód z ich sprzedaży przeznaczony jest na budowę nowego kościoła.**

6. W piątek 4 grudnia we wspomnienie **św. Barbary** obchodzimy **Dzień Modlitwy w Intencji Bezrobotnych.**

7. W tym tygodniu przypada I Piątek i I Sobota miesiąca. Spowiedź w piątek od godz. 6³⁰ i po południu od godz. 16³⁰. Prosimy o zgłaszanie adresów chorych.

W I Piątek po Mszy wieczornej wystawienie Najświętszego Sakramentu i adoracja do godz. 21⁰⁰, o godz. 20³⁰ odśpiewamy Nieszpory o Najświętszym Sakramencie. W I Sobotę o godz. 8⁰⁰ Msza św. ku czci Niepokalanego Serca Maryi poprzedzona modlitwą różańcową.

8. W niedzielę 6 grudnia przypada liturgiczne wspomnienie św. Mikołaja biskupa. Tego dnia tradycyjnie obdarujemy prezentami nasze dzieci i bliskich. Niech to wspomnienie usposobi nas także do szerszego otwarcia oczu i serca na wszystkich potrzebujących. Niech oprócz podarków nie zabraknie także daru naszej modlitwy.

9. W tym tygodniu mamy jeszcze wolne intencje mszalne

10. Za tydzień, w drugą niedzielę Adwentu, przypada Dzień Modlitw za Kościoł na Wschodzie. Po Mszach św. odbędzie się zbiórka do puszek na Fundusz Pomocy Kościołowi na Wschodzie.

11. Również za tydzień po Mszy św. o godz. 11³⁰ kolejne spotkanie muzyczne dla dzieci zatytułowane: „*Najpiękniejsze polskie pastoralki, kolędy, opowieści wigilijne*”.

12. Parafialna Caritas organizuje świąteczną pomoc dla potrzebujących. Po każdej Mszy św. rozprowadzane są karteczki z nazwami produktów na świąteczną paczkę. Wylosowane produkty można składać do kosza przed ołtarzem MB, oraz w siedzibie Caritasu. Rozprowadzane też są świece „Wigilijne Dzieło Pomocy Dzieciom” na stół wigilijny.

Sakrament chrztu świętego

„*Idźcie więc i nauczajcie wszystkie narody, udzielając im chrztu w imię Ojca i Syna, i Ducha Świętego...*” (Mt 28, 19)

Do wspólnoty Kościoła, przez chrzest święty, zostały włączone dzieci:

Karolina Gmurczyk, Maja Podpora,
Paulina Zgódka, Piotr Jan Wiczorek,
Stanisław Krzysztof Woźniak.

PISMO REDAGUJE ZESPÓŁ Z PARAFII ŚW. ŁUKASZA EWANGELISTY POD OPIEKĄ KS. KONRADA ZAWŁOCKIEGO

Redakcja zastrzega sobie prawo dokonywania koniecznych zmian w publikowanych tekstach.

Kwestie merytoryczne pozostawiamy rzetelności autorów.

oprawa graficzna i skład - Jacek Owczarz

adres redakcji: redakcjaskala@gmail.com